Jednací číslo: **3 T 194/2017 – 367**

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. prosince 2017 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Soni Protivové a z přísedících J[redacted] T[redacted] a V[redacted] K[redacted],

takto:

Obžalované

Mgr. O[redacted] A[redacted],

narozena [redacted] v [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], okres [redacted],

I[redacted] B[redacted],

narozena [redacted] v [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], okres [redacted],

jsou vinny, že

v době kolem 14.00 hodin dne 12.07.2017 v katastru obce [redacted], v zátoce [redacted], okres Příbram, kde se v době od 09.07.2017 do 16.07.2017 konal prázdninový pobyt dvaceti tří dětí ze školského zařízení [redacted], na kterém vykonávaly funkci vychovatelky a to obžalovaná Mgr. O[redacted] A[redacted] jako pracovnice tohoto školského zařízení od 26.08.2016 na základě pracovní smlouvy a obžalovaná I[redacted] B[redacted] po dobu tohoto pobytu na základě dohody o provedení práce uzavřené s tímto zařízením dne 04.07.2017, kdy si byly vědomy, že v rámci svých pracovních povinností přebírají svěřené děti do své péče a v rámci svých povinností kromě jiného mají povinnost dbát na bezpečnost a zdraví dětí, při koupání celkem sedmnácti z těchto dětí ve vodní nádrži, kde v té době jako jediné vykonávaly nad dětmi dozor, dostatečným způsobem nezajistily bezpečnost nezletilé [redacted], nar. [redacted], ačkoliv přinejmenším

obžalovaná Mgr. O[redacted] A[redacted] věděla, že nezletilá neumí dobře plavat, kdy jí poskytly vzhledem k jejímu věku pouze nafukovací kruh, tedy nedostatečnou ochrannou pomůcku a ačkoliv obě obžalované zůstaly na břehu, nezletilé [redacted] a ostatním dětem umožnily společný neorganizovaný vstup do vody a koupání, a to v místě, kde se břeh prudce svažuje do vody, což jim bylo zřejmé již ze samotného sklonu odhaleného břehu, avšak ani osobně předem neověřily bezpečnost místa pro koupání, přesně nevymezily prostor, kde se mohou děti pohybovat, kdy přesně nezjištěným způsobem došlo k vypadnutí nezletilé [redacted] z nafukovacího kruhu, čehož si v důsledku nepozornosti a nedostatečného zvýšeného dozoru nad dětmi při této jejich činnosti obžalované nevšimly, v důsledku čehož došlo k následnému utonutí nezletilé,

tedy:

obžalovaná Mgr. O[redacted] A[redacted]
jinému z nedbalosti způsobila smrt a čin spáchala proto, že porušila důležitou povinnost vyplývající z jejího zaměstnání,

obžalovaná I[redacted] B[redacted]
jinému z nedbalosti způsobila smrt a čin spáchala proto, že porušila důležitou povinnost vyplývající z jejího zaměstnání,

čímž spáchaly

obžalovaná Mgr. O[redacted] A[redacted]
přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

obžalovaná I[redacted] B[redacted]
přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzují se

podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ: 41197518 se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3 odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Z důkazů provedených v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalované v době kolem 14 hodin dne 12.07.2017 v katastru obce [redacted] v zátoce [redacted] u [redacted] v okrese Příbram, kde se v době od 9.7. 2017 do 16.07. 2017 konal prázdninový pobyt dvaceti tří dětí ze školského zařízení [redacted], na kterém vykonávaly funkci vychovatelky a to obžalovaná Mgr. O[redacted] A[redacted] jako pracovnice tohoto školského zařízení od 26.08.2016 na základě pracovní smlouvy a obžalovaná I[redacted] B[redacted] po dobu tohoto pobytu na základě dohody o provedení práce uzavřené s tímto

zařízením dne 4.7. 2017, kdy si byly vědomy, že v rámci svých pracovních povinností přebírají svěřené děti do své péče a v rámci svých povinností kromě jiného mají povinnost dbát na bezpečnost a zdraví dětí, při koupání celkem sedmnácti z těchto svěřených dětí ve vodní nádrži, kde v té době jako jediné vykonávaly nad dětmi dozor, dostatečným způsobem nezajistily bezpečnost nezletilé [redacted], narozené [redacted], ačkoliv přinejmenším obžalovaná Mgr. O[redacted] A[redacted] věděla, že nezletilá neumí dobře plavat, kdy jí poskytly vzhledem k jejímu věku pouze nafukovací kruh (tedy nedostatečnou ochrannou pomůcku) a ačkoliv obě obžalované zůstaly na břehu, nezletilé [redacted] a ostatním dětem umožnily společný neorganizovaný vstup do vody a koupání a to v místě, kde se břeh prudce svažuje do vody, což jim bylo zřejmé již ze samotného sklonu odhaleného břehu, avšak ani osobně předem neověřily bezpečnost místa pro koupání, přesně nevymezily prostor, kde se mohou děti pohybovat, kdy přesně nezjištěným způsobem došlo k vypadnutí nezletilé [redacted] z nafukovacího kruhu, čehož si v důsledku nepozornosti a nedostatečného zvýšeného dozoru nad dětmi při této jejich činnosti obžalované nevšimly, v důsledku čehož došlo k následnému utonutí nezletilé.

Obžalovaná Mgr. O[redacted] A[redacted] se k činu ve své podstatě doznala, uvedla, že pracovala jako vychovatelka na detašovaném pracovišti v [redacted] (hlavní pracoviště bylo v [redacted]), kde měla na starosti 8 dětí z tábora včetně nezletilé poškozené [redacted], ví, že jako vychovatelka má povinnost zajišťovat bezpečnost dětí (vychovatel musí fungovat jako rodič), program na předmětném dětském táboře měla na starosti městská policie, která i vybrala místo tábora (o přesném místě konání se obžalovaná Mgr. A[redacted] dozvěděla den před odjezdem) a obžalovaná Mgr. A[redacted] jim měla odborně radit, protože policisté děti neznali, obžalovaná Mgr. A[redacted] děti doprovázela, obžalovaná Mgr. A[redacted] se měla starat hlavně o zdraví, denní režim, případné problémy s dětmi a o hygienu dětí, předmětný den ji děti přemluvily, aby s nimi šla k vodě a protože s nimi sama jít k vodě nemohla, přihlásily se jí jako další dozor dětí kolegyně B[redacted] a K[redacted], aby jich bylo dost na ten počet dětí, na daném místě se již dříve koupala a věděla, kde je tam již hloubka, předmětného dne, ačkoliv věděla, že nezletilá [redacted] nebyla dobrá plavkyně (když s ní byla v Chorvatsku, tak ji učila plavat, ale dobrá plavkyně nebyla) a zemřelá nezletilá poškozená byla jednou ze čtyřech nejmladších dětí z tábora, u kterých předpokládala, že nebudou dobří plavci, jí dala jen kruh (dvoukomorové rukávky [redacted] nešly nasadit a škrtily ji – odmítala je a kruh chtěla, kruh obžalovaná Mgr. A[redacted] nepovažovala za nebezpečný, s kruhem se nezletilá [redacted] koupala i v Chorvatsku a nic se jí nestalo – neví o tom, že by nezletilá [redacted] někdy z kruhu vypadla – ani v [redacted] při plavání), obžalovaná Mgr. A[redacted] ani obžalovaná B[redacted] nešly s dětmi do vody, dozor nad dětmi ve vodě neměla s obžalovanou B[redacted] nijak rozdělený (po příchodu k vodě obžalovaná B[redacted] prováděla dozor nad staršími dětmi, obžalovaná Mgr. A[redacted] zatím nafukovala mladším dětem pomůcky – k dispozici byl jeden kruh, jedna vesta a několik dvoukomorových rukávků a krátce poté, co děti vstoupily do vody a obžalované spolu mluvili o předchozím koupání v Chorvatsku, došlo ke zmizení nezletilé [redacted] z kruhu), naposledy nezletilou [redacted] viděla v kruhu nedaleko břehu vedle starší nezletilé [redacted] a mentálně postižené [redacted], která měla vestu – nezletilá [redacted] si hrála s [redacted] i [redacted] a dohlížela na ně („ když se na děti dívala, tak je počítala“), poté se obžalovaná ve snaze najít nezletilou [redacted] několikrát potopila, ale zjistila, že nevidí na dno, proto obžalovaná Mgr. O[redacted] A[redacted] běžela pro pomoc na recepci a také požádala o pomoc u druhého tábora – všichni pak utíkali zpátky k pláži s ní.

Dále uvedla, že má magisterské vysokoškolské vzdělání v oboru pedagogika, nikdo ji však neproškolil o tom, jak se má chovat u koupání dětí.

Popřela nejdříve, že by dozor vykonávala jen ona s obžalovanou B[redacted], uvedla, že dozor prováděly tři vychovatelky, poté však přiznala, že třetí vychovatelka (kolegyně K[redacted]) s nimi nakonec dozor neprováděla, neboť se věnovala dítěti, které mělo klíště.

Na svou obhajobu uvedla, že stanovila svěřeným dětem, kde mají plavat, aby měla přehled (jednalo se o prostor šíře cca 8 metrů), poučila je, jak se mají chovat (zakázala dětem plavat do hloubky a daleko od pláže), stále se na ně dívala, děti neustále přepočítávala a než je znovu přepočítala, tak se jedno dítě přihlásilo, že kruh je prázdný a [redacted] v něm není.

Obžalovaná I[redacted] B[redacted] se k činu ve své podstatě také minimálně částečně doznala, uvedla, že na předmětný dětský tábor jela jako výpomoc, podepsala v den odjezdu na tábor příslušnou dohodu o provedení práce – věděla, že dohoda se podepisovala, aby byl dostatečný počet dospělých na daný počet dětí (S[redacted] L[redacted] jí k tomu sdělila, že odměnu za tuto práci nedostane, neboť se jedná o prevenci kriminality pro děti z dětského domova, proto ji překvapilo, když odměnu za tuto práci dostala – odměnu vrátila), program tábora plánovala jejich vedoucí S[redacted] L[redacted], vychovatelky z dětského domova měly být na táboře na stejnou pracovní smlouvu a se stejnými povinnostmi jako v dětském domově, předmětný den děti přemluvily obžalovanou A[redacted], aby se šly koupat a obžalovaná A[redacted] ji požádala, zda by s ní nešla, neboť s dětmi nemůže jít sama a obžalovaná B[redacted] souhlasila (v programu tábora však koupání nebylo, neměli s sebou žádné pomůcky pro děti), dozor nad dětmi při koupání tedy prováděly jen obě obžalované (původně s nimi šla k vodě i L[redacted] K[redacted], ale po cestě jedno z dětí řeklo, že má klíště a L[redacted] K[redacted] šla to dítě ošetřovat do chatky), nikdy dříve na daném místě nebyla, ve vodě nebyla a nevěděla, jaký je tam terén (S[redacted] L[redacted] jí sdělila, že břeh je členitý a kousek dál je hloubka), k vodě odešlo 17 dětí a koupalo se jich 15, nevěděla a ani se neptala, jaké z dětí neumí plavat, předpokládala, že jsou všichni plavci, nejmladší z dětí byla šestiletá poškozená [redacted], dozor nad dětmi si nijak nerozdělily – rozhodly se obě koukat na všechny děti najednou a přepočítávat je ze břehu (nebyly s dětmi ve vodě), obžalovaná Mgr. A[redacted] řekla svěřeným dětem, jak se mají ve vodě chovat (kam až mohou jít, že se nemají potápět, odplouvat daleko a nemají „dělat blbosti"), nejprve odešly do vody starší děti, na které obžalovaná B[redacted] dohlížela a zatím obžalovaná Mgr. A[redacted] přidělovala mladším dětem ochranné pomůcky, nezletilou poškozenou [redacted] viděla naposledy v kruhu ve vodě u břehu před ostatními dětmi, po maximálně 10-ti minutách u vody najednou jedno z dětí vykřiklo, že kruh je prázdný a že [redacted] tam není (někdy v tu dobu se k vodě přišla L[redacted] K[redacted] a volalo se o pomoc z jejího mobilního telefonu), obžalovaná B[redacted] hned šla do vody a prohledávala to tam a zjistila, že je tam velká hloubka a nedá se tam hledat, proto se rozběhla pro pomoc k chatkám (konkrétně pro S[redacted] L[redacted], aby zavolala pomoc), poté se vrátila k vodě a znovu sama [redacted] hledala.

Dále uvedla, že nemá žádné pedagogické vzdělání a ani nebyla proškolena předem o tom, jak se chovat na dětském táboře, na který jela poprvé, je a byla zaměstnána jako policistka.

Na svou obhajobu uvedla, že děti neustále přepočítávala a než je znovu přepočítala, tak se pár vteřin na to jedno dítě přihlásilo, že kruh je prázdný a [redacted] v něm není.

Z metodického pokynu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy z 22.12.2005 soud mimo jiné zjistil, že v tomto metodickém pokynu je uvedeno v článku 17, že „koupání se uskutečňuje pouze na vyhrazených místech, kde není koupání zakázáno, pedagogický pracovník osobně předem ověří bezpečnost místa pro koupání, přesně vymezí prostor, kde se žáci mohou pohybovat (plavat) a učiní taková opatření, aby měl přehled o počtu koupajících se žáků ve skupině, skupina na jednoho pedagogického pracovníka je maximálně 10 žáků, pro žáky škol a tříd samostatně určených pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami se tento počet řídí zvláštním předpisem, po skončení koupání skupiny žáků a v jeho průběhu pedagogický pracovník kontroluje počet žáků".

Soud toto posoudil tak, že tento metodický pokyn není závazným předpisem a obžalované jej tím pádem nemusely znát (i když u obžalované A[redacted] lze jeho znalost vzhledem k jejímu pedagogickému vzdělání předpokládat), nicméně podmínky koupání v něm obsažené jsou poměrně alogické a obžalované je nedodržely, neboť předem neověřily bezpečnost místa pro koupání, přesně nevymezily prostor, kde se děti mohly pohybovat (plavat) a neučinily taková opatření, aby měly přehled o počtu koupajících se žáků ve skupině (ostatně obžalované si ani žádné skupiny neutvořily: obě hlídaly celkový počet dětí, který byl větší než stanovených maximálně 10 dětí, neboť si nijak nedohodly, které děti a jak budou hlídat, což mohlo znamenat, že každá hlídala stejnou část dětí a to mohly předvídat).

Z rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 14.7.2014 č,j. 22 Nc 661/2014 – 7 soud zjistil, že nezletilá [redacted] byla umístěna s právní mocí od 14.7.2014 k výkonu ústavní výchovy do [redacted].

Toto soud posoudil tak, že dohled nad ní měl provádět tento výše uvedený dětský domov prostřednictvím svých zaměstnanců.

Ze seznamu dětí z tohoto dětského domova na pobytu na [redacted] v období od 9.7. do 16.7.2017 soud zjistil, že pobytu se zúčastnila 23 dětí, z nichž byla nezletilá [redacted] nejmladší.

Toto soud posoudil tak, že v případě koupání bylo třeba provádět vzhledem k věku nezletilé [redacted] zvýšený dozor, neboť se dalo předpokládat, že nebude dobrá plavkyně.

Částečné doznání obžalovaných je potvrzováno a obžalované B[redacted] a A[redacted] jsou z činu usvědčovány a jejich obhajoba je vyvrácena ve své podstatě všemi provedenými důkazy a to zejména protokoly o ohledání místa činu ze dne 12.7.2017 od 17:05 hodin včetně fotodokumentace ve spojení s internetovými údaji o nafukovacím plavacím kruhu (z www.medvidkovehracky.cz), zprávou záchranné služby o potápěčské akci, výpovědí svědků nezletilých [redacted], výpovědí nezletilého [redacted] a z těchto důkazů je zřejmé, že předmětný břeh vodní nádrže [redacted] byl strmý - konkrétně o sklonu 44 stupňů (to znamená, že byla kousek od břehu hloubka), obžalované jako vychovatelky na dětském táboře v předmětné době při koupání části dětí ve vodní nádrži na tomto břehu, kde v té době jako jediné (z výpovědi nezletilých dětí bylo zřejmé, že nad nimi vykonávaly dozor jen dvě osoby) vykonávaly nad dětmi dozor, dostatečným způsobem nezajistily bezpečnost nezletilé [redacted], kdy jí poskytly pouze nafukovací kruh (daný nafukovací kruh byl zajištěn – jednalo se o hračku, která je ideální pro plavání v mělké vodě či v bazénu pro začínající i zkušenější dětské plavce – jednalo se o běžný dětský nafukovací kruh o průměru 52 cm s vnitřním průměrem 26 cm a o tloušťce 13cm, který nenesl žádné známky poškození, byl nafouknutý na cca 75%), obě obžalované zůstaly na břehu, nezletilé [redacted] a ostatním dětem umožnily společný neorganizovaný vstup do vody a koupání, přestože některé děti neuměly plavat a to v místě, kde se břeh prudce svažuje do vody, což bylo zřejmé již ze samotného sklonu odhaleného břehu, kdy přesně nezjištěným způsobem došlo k vypadnutí nezletilé [redacted] z nafukovacího kruhu, čehož si obžalované nevšimly, v důsledku čehož došlo k následnému utonutí nezletilé (potápěčská záchranná akce začala dne 12.7.2017 od 14:40 hodin, na místo potápěči přijeli v 16:10 hodin, tělo nezletilé bylo nalezeno v 16:40 hodin ve vzdálenosti 8,5 metru od břehu v hloubce minimálně 3,3 metru, ve vlasech hlavy utonulé nezletilé byl písek, na dolních končetinách měla hematomy staršího data) a tedy je zřejmé, že k utonutí nezletilé [redacted] došlo tak, jak je vylíčeno ve výrokové části rozsudku.

Z výpovědi nezletilého [redacted] soud dále zjistil, že ke koupání došlo na základě rozhodnutí obžalované A[redacted], kterou děti k němu přemluvily, v předmětnou dobu byla nezletilá [redacted] ve vodě v hloubce, kde ani 8- letý [redacted] nedosáhl na dno (bylo to asi 2 metry od břehu), přestože neuměla plavat a měla na sobě jen kruh (rukávky neměla – podle svědka [redacted] by měla dostat i ty rukávky), nezletilá [redacted] z kruhu stále vylézala a potápěla se (byla špatně vidět), [redacted] šla do vody také, asi 3 minuty si hráli (on si hrál s [redacted]) a najednou [redacted] zmizela (neviděli ji ani na břehu ani ve vodě), vylovili jen její prázdný kruh (byl v hloubce, [redacted] k němu musel metr doplavat, [redacted] neviděl) – řekl to hned obžalované A[redacted], která si však četla dál, svědek [redacted] hledal a pak ji po 10-ti až 20-ti minutách začala hledat i obžalovaná A[redacted], zavolali záchranu, po dvou hodinách hledání našli [redacted] utopenou, v předmětnou dobu s nimi byla jen obžalovaná A[redacted] (obžalovanou B[redacted] nezaznamenal a uvedl, že ji nezná), která se zdržovala na pláži asi metr od vody a četla si tam knihu, M[redacted] Č[redacted] sdělil, že později na místo přišla i L[redacted] K[redacted] (asi 6 minut poté, co se [redacted] ztratila) – vychovatelky děti poučily, že „ malé děti nemají chodit do hloubky, mají tam chodit jen ty, které umějí plavat, nemají nikomu dávat hlavu pod vodu a tak“ a „ někdo“ je i poslechl.

Obdobně vypovídal i nezletilý svědek [redacted], který dále uvedl, že vychovatelky (obžalovaná A[redacted] původně koupání dětem nechtěla dovolit s tím, že je zima a fouká vítr, ale nakonec ji přemluvili a obžalovaná A[redacted] je k vodě vzala, obžalovaná A[redacted] měla na starosti obecně „ holky“ a L[redacted] K[redacted] „ kluky“) jim (bylo jich tam asi 20 dětí) dovolily jít do vody (předtím rozdala kruhy a rukávky a sdělila jim, že „ na sebe nemají cákat a kde neumí plavat, ať nechodí daleko“ – poslechly ji, až na [redacted], která šla za kachnami – svědek [redacted] pro ni došel a řekl jí, ať zůstane u [redacted]), ve vodě se zdržoval poblíž [redacted] (tato uměla plavat jen trochu a měla kruh, hrála si a smála se, byla v hloubce asi půlmetrové) a [redacted], pak šel z vody, protože mu byla zima a [redacted] si ve vodě hrála s malou [redacted], která dělala, že se topí, pak se [redacted] ptala, kde je [redacted], když má kruh ještě ve vodě, zmizení [redacted] bylo zjištěno po asi 5-ti minutách ve vodě tak, že [redacted] obžalované A[redacted] sdělil, že našel [redacted] kruh a neviděl ji vycházet z vody (svědek [redacted] si nevšiml, že by si obžalovaná A[redacted] na břehu četla), okamžitě ji začali hledat („kluci naskákali do vody“), někdo zavolal jednoho „ pána“ a ten pak zavolal záchrannou službu.

Podobně vypovídala i nezletilá svědkyně [redacted], která dále uvedla, že děti chtěly k vodě, obžalovaná A[redacted] sdělila, že „ když teta L[redacted] k vodě nechce, tak že ona s nimi k vodě půjde“, k vodě s nimi šly obě obžalované (L[redacted] K[redacted] s nimi nešla, ale asi rozdala ještě na chatce dětem kruh, vestu a podobně) a obě rozhodly, že se k vodě půjde, obžalované zůstaly na břehu (obžalovaná A[redacted] si povídala s dětmi nebo navzájem, neuvědomuje si, že by si obžalovaná A[redacted] něco četla) a na vodu se koukaly jen občas („ jak kdy“), nezletilá svědkyně [redacted] si vzala ve vodě „na starost“ malou [redacted], která měla jak jediná vestu a [redacted], která měla jako jediná kruh (plavat neuměla), byl s nimi i [redacted], najednou se [redacted] špatně otočila (hlavou k vodě), [redacted] tedy šla za ní ([redacted] měla v tu dobu za zády asi půl metru daleko) a zatímco nezletilou [redacted] svědkyně [redacted] obracela zpátky (hlavou z vody), tak tam najednou byl jen kruh a „[redacted] nebyla“, nezletilá [redacted] „ji neuhlídala“, někdo z dětí povídal, že šla za kachničkami, [redacted] si všiml prázdného kruhu a křičel na obžalovanou A[redacted], že „tu [redacted] není“ (obžalovaná A[redacted] se k tomu vyjádřila tak, že nezletilá [redacted] by nikam neodešla bez toho, aby jí to sdělila, obžalovaná B[redacted] byla v tu dobu hned vedle ní), všechny děti pak začaly řvát a dívat se, jestli se někde netopí (v tu dobu byla nezletilá [redacted] ve vodě a začala ve vodě [redacted] hledat), následně obžalované řekly, že mají jít děti z vody, obžalovaná B[redacted] skočila do vody a hledala v ní, obžalovaná A[redacted] hledala nezletilou [redacted] nejprve na břehu u vody a pak i na druhé

straně areálu, jestli „ tam [redacted] nezabloudila“ a když ji nenašla, tak „ musela jít na chatu, aby se dala do pohody“.

Také uvedla, že v případě jiných koupání byly vychovatelky pořád u dětí.

Z výpovědi této nezletilé svědkyně bylo dle názoru soudu prokázáno bez nejmenších pochybností, že se tato nezletilá snažila suplovat nedostatečný dohled obžalovaných tím, že sama hlídala dvě nejvíce ohrožené děti ve skupině ([redacted] a [redacted]), vzhledem k tomu, že měla problémy s nezletilou [redacted], na chvíli zanedbala dohled nad nezletilou [redacted], která se jí ztratila z dohledu – nic z toho samy obžalované nezaznamenaly, což svědčí nepochybně o nedostatečném dohledu nad jim svěřenými dětmi.

Nezletilý [redacted] ve své výpovědi potvrdil, že v předmětné době s nimi u vody byla obžalovaná A[redacted], která ležela na pláži asi 8 až 9 metrů od břehu (L[redacted] K[redacted] přišla až později, asi 1 minutu poté, když zjistili, že se ztratila [redacted], která neuměla plavat – byly i další děti, které neuměly plavat), na obžalovanou B[redacted] si nevzpomínal, také potvrdil, že někdo říkal, že „ [redacted] plavala za kačenkama“ a viděli už jen kruh, asi 3 až 5 metrů od břehu na předmětném místě již byla hloubka, dále uvedl, že ve vodě byly od počátku skoro všechny děti.

Ze všech těchto důkazů vyplývá bez nejmenších pochybností, že obžalované, které prováděly jako jediné na základě vlastního rozhodnutí dozor nad koupáním dětí na předmětném místě, dohled nad nezletilou [redacted] zanedbaly, neboť jí nevěnovaly dostatečnou pozornost (mluvily spolu a na to, že [redacted] není v kruhu, byly upozorněny až dětmi, samy si toho nevšimly), nebyly s dětmi ve vodě (nijak situaci ve vodě samy neprozkoumaly), nerozdělily si dohled nad minimálně 15-ti dětmi ve vodě (tudíž fakticky obě hlídali minimálně 15 dětí, což jim muselo být jasné, že je to příliš vysoký počet na jednu osobu), nevyčkaly příchodu další vychovatelky, která by jim s hlídáním dětí pomohla (to, že tato vychovatelka s nimi měla jít k vodě také, obžalované z činu nijak nevyviňuje, neboť pokud neměly zajištěný dostatečný dozor nad počtem dětí, tak děti do vody vůbec neměly pouštět), spoléhaly se na ochranu dětského nafukovacího kruhu, který byl pouze dětskou hračkou (nejednalo se o záchranný kruh, jaký bývá třeba na lodích) a je všeobecně známé, že z takového kruhu může dítě vyklouznout nebo se s ním přetočit (což je ještě nebezpečnější), pro koupání dětí zvolily místo se strmě klesajícím přístupem do vody, kde v podstatě skoro nebyla mělčina (což jim muselo být zřejmé i ze břehu), přestože měly s sebou i děti malé (z nich nejmladší byla nezletilá [redacted]), u kterých se dalo předpokládat, že nebudou umět dobře nebo vůbec plavat.

Poučení dětí, jak se mají ve vodě chovat, nemůže k tomu, aby se tak děti skutečně chovaly, samo o sobě stačit – je třeba také důsledně sledovat, zda děti pokyny dodržují a případně je napomínat, což muselo být obžalovaným zřejmé.

To, že děti pozorně nesledovaly, vyplývá z výpovědi výše uvedených nezletilých svědků, kdy někteří z nich uvedli, že [redacted] plavala do hloubky „za kachničkami“.

Tyto skutečnosti vyvrací obhajobu obžalovaných o tom, že věnovaly dětem v danou dobu dostatečnou pozornost a zjistili okamžitě zmizení nezletilé [redacted].

K terénu na daném místě se vyjádřila jako svědkyně S[redacted] L[redacted], která uvedla, že když se koupala na předmětném místě s dětmi (v programu, který vymýšlela ona, nikdy koupání nebylo, vždy se jednalo o iniciativu vychovatelek z dětského domova na základě přemlouvání dětí), byla s 10-ti dětmi ve vodě, stála za dětmi v největší hloubce, kde dosáhla, což bylo asi 2 metry od břehu, dávala zvýšený pozor na děti s rukávky a na hendikepovanou holčičku [redacted], u tohoto

koupání dohlížely ze břehu na děti všechny ostatní vychovatelky i ostatní policisté kromě obžalované B (toto potvrdili ve svých výpovědích i svědkové D K , A P a M R , který dozor upřesnil tak, že někteří vychovatelé byli s dětmi ve vodě a zbytek hlídal ze břehu, konkrétně S L měla vodu po prsa tři metry od břehu a děti měla před sebou), je jí známo, že se může stát, že dítě propadne kruhem, dále uvedla, že na osudné koupání šla jako dohled nad dětmi obžalovaná B na žádost vychovatelky z dětského domova, asi 10 až 15 minut po odchodu obžalované B k vodě se tam šla svědkyně L podívat a cestou potkala obžalovanou B , která jí řekla, že se ztratila (toto potvrdil jako svědek i M R , který dále uvedl, že sám také běžel k vodě a pomáhal s hledáním ve vodě, kde se potápěla i obžalovaná B a starší děti, na místě byla i L K , od které si S L brala telefon pro přivolání pomoci, M přiběhli na pomoc s hledáním asi po půl hodině, kdy již nikdo ve vodě nebyl, obdobně vypovídal i svědek D K který vypověděl, že na místo přiběhl v době, kdy paní L volala záchranáře, obžalovaná A stála na břehu a obžalovaná B hledala ve vodě blízko břehu).

K okolnostem koupání dětí na daném místě vypovídala i svědkyně L K , která uvedla, že na předmětném místě musely být děti ve vodě jen u kraje, protože břeh se prudce svažoval do hloubky, děti se chodily koupat po skupinách (vždy když se jezdili s dětským domovem koupat, bylo to dle rozhodnutí ředitelky dětského domova tak, aby byla jedna vychovatelka na 4 děti ve vodě), s dětmi byla při koupání ve vodě, bylo to asi 6 až 7 dětí včetně nezletilé , které neuměly plavat, koupací pomůcky nakoupila ona (jednalo se o kruh a rukávky, mentálně postižené koupila vestu), při koupání s ní měla nezletilá kruh i rukávky (ve vodě se jí líbilo), dále uvedla, že při předmětném koupání jako dozor nebyla, na místo přišla až poté, co se již ztratila (jednalo se o interval asi půlhodiny po odchodu dětí k vodě), obžalované se jí ptaly, zda nepotkala cestou (jestli nešla na toaletu nebo do jídelny apod.) – nejdříve ji hledaly na břehu a pak již i ve vodě.

O postupu dozoru při koupání dětí a situaci na daném místě svědčili také svědkové V M (tento uvedl, že se o hledání dozvěděl po telefonu od své manželky, rychle seběhl dolů – trvalo mu to 15 až 20 sekund od telefonátu manželky, skočil do vody a hledal společně s dalšími lidmi ze svého tábora poškozenou, na břehu v tu dobu byla obžalovaná A oblečená do suchého oblečení s dětmi, obžalovaná A jim nebyla schopna ani dát bližší určení, kde byla naposledy poškozená vidět, o tom, kde byla naposledy spatřena, je informovaly děti, obžalovaná B pak přišla seshora od chat a pomáhala jim odvést děti pryč, na předmětném osudném místě je při vstupu do vody sráz - po třech metrech od břehu hloubka, v jejich táboře chodili vždy s dětmi do vody tak, aby na 4 až maximálně 5 dětí byl dohled dospělé osoby, která byla vždy s dětmi ve vodě) a M M (tato uvedla, že slyšela od vody volání jména holčičky a pak k ní přiběhla obžalovaná A oblečená do nátělníku a krátkých kalhot s tím, že „ se jí asi utopilo dítě“, tak s obžalovanou A běžela s dvěma instruktory k vodě, na dotaz jí obžalovaná A cestou uvedla, že od zmizení té holčičky uběhlo asi 20 minut, svědkyně M u vody zavolala i manželovi, který k vodě také přiběhl, všichni se potápěli a holčičku hledali – v tu dobu již nikdo další ve vodě poškozenou nehledal, nikdo z dospělých jim nebyl schopen říci, kde k utopení té holčičky došlo, hledali na místě určeném dětmi, dokonce ani dozor dětí nevěděl, zda je nezletilá ztracená ve vodě nebo mimo ní, obžalovaná A její kolegyni sdělila, že se již dříve stalo, že se nezletilá z kruhu vyvlékla, asi 10 minut poté přijeli na místo záchranáři, s dětmi z jejich tábora se přímo na dané místo koupat nechodili, neboť to tam bylo při vstupu do vody moc příkré a bylo to blízko lodí, chodili na jiné místo, které předtím prozkoumali, s dětmi chodí všichni do vody tak, aby na jednoho instruktora bylo 6 až 7 dětí a další instruktor hlídal celou skupinu, při koupání dětí z příslušného tábora nikoho ve vodě s dětmi z dospělých neviděla – z jejího pohledu bylo

třeba být ve vodě aspoň po kotníky, neustále dětem věnovat pozornost a počítat je – to si říkala ještě před tím, než utonula nezletilá [redacted].

Výše uvedené skutečnosti zjištěné z provedených důkazů svědčí o tom, že obžalovaným muselo být zřejmé, že na daném místě je nutné k zachování dostatečného dozoru hlídat méně dětí na jednu vychovatelku a je také evidentní, že obžalované pozornost nezletilé poškozené dostatečně nevěnovaly, neboť ani nevěděly, kde se nezletilá [redacted] nacházela naposledy (uváděly, že je možné, že se ztratila na břehu).

Tyto skutečnosti vyvrací obhajobu obžalovaných o tom, že věnovaly dětem v danou dobu dostatečnou pozornost a zjistili okamžitě zmizení nezletilé [redacted].

Výše uvedené důkazy a pravdivost a věrohodnost výpovědí výše uvedených svědků jsou potvrzovány znaleckých posudků z oboru zdravotnictví a z výpovědí znalkyň MUDr. Markvartové a Ing. Vohnické ve spojení s listem o prohlídce zemřelé a zdravotní kartou, kdy znalkyně MUDr. Markvartová společně s MUDr. Beranem dospěli k závěrům, že ke smrti nezletilé [redacted] došlo utonutím (bezprostřední příčinou smrti [redacted] bylo udušení z utopení), což je zřejmé zejména ze známek dušení na jejím těle, z vodní rozedmy plic s menším množstvím zpěněné tekutiny v dýchacích cestách, z Paltoufových skvrn pod poplicnicí obou plic, z přítomnosti rozsivek v plicích, v játrech, slezině i v krvi získané ze srdečních komor, v krvi nezletilé [redacted] nebyla zjištěna přítomnost alkoholu, těkavých látek, v žaludečním obsahu, v krvi, orgánech a ani v moči [redacted] nebyla zjištěna přítomnost toxikologicky významných látek.

Z výpovědi znalkyně MUDr. Markvartové soud zjistil, že smrt tonoucí osoby nastává do 4 až 6-ti minut od počátku potopení se (v té době mohla být ještě nezletilá [redacted] zachráněna).

Soud tuto skutečnost posoudil tak, že ke smrti nezletilé poškozené došlo v bezprostřední příčinné souvislosti se zanedbáním dozoru a s ním spojených povinností obžalovaných dbát na bezpečnost a zdraví, neboť kdyby obžalované zareagovaly včas (tedy věděly, kde byla nezletilá [redacted] naposledy a tam ji intenzivně hledaly), mohla být nezletilá poškozená ještě zachráněna.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví a z výpovědi znalkyně MUDr. Markvartové soud dále zjistil, že nezletilá [redacted] měla čerstvá drobná a povrchní poranění a to drobný podkožní výron při zevním okraji levého obočí a dva drobné podkožní krevní výrony na čele vlevo, podkožní krevní výrony menší velikosti na pravém koleni, na pravém bérci a na nártu pravé nohy, podkožní krevní výron menší velikosti na levém koleni a tři podkožní krevní výrony menší velikosti na levém bérci – tato poranění vznikla účinkem tupého násilí o malé intenzitě (nárazem, úderem či jiným střetem s tupým předmětem, úderem pěstí, pádem poškozené…, tato poranění jsou typická jako následek pádu na zem, nelze vyloučit, že k těmto poraněním došlo i při klesání nezletilé ke dnu a v průběhu topení se – jak máchala končetinami nebo při zatáhnutí za nohu atd.) před smrtí nezletilé (dobu vzniku těchto poranění nelze přesně určit – mohlo to být jak několik hodin před její smrtí, tak i několik minut před smrtí nezletilé).

Soud toto posoudil tak, že i v případě, že by utonutí nezletilé [redacted] bylo způsobeno zatáhnutím za nohy jiným z nezletilých dětí (o čemž nic nesvědčí: naopak nezletilá [redacted] byla v kolektivu oblíbená a dané zranění je nejtypičtější pro pád či pády na zem), nijak to obžalované z činu nevyviňuje, neboť takový způsob utopení nezletilé [redacted], by také svědčil o tom, že obžalované zanedbaly dozor nad svými svěřenci na daném místě (takový útok by obžalované jako vychovatelky rozhodně neměly přehlédnout).

O tom, že povinnost dbát na bezpečnost a zdraví dětí v předmětnou dobu vyplývala ze zaměstnání obžalované Mgr. A, svědčí zejména výpověď svědkyně Mgr. R K (, která uvedla, že obžalovaná Mgr, A byla v předmětné době její zaměstnankyní, která byla pravidelně proškolována ohledně pedagogiky a bezpečnosti práce a která se jako vychovatelka účastnila předmětného dětského tábora organizovaném městskou policií v rámci pracovní smlouvy, v pracovní nápni obžalované Mgr. A bylo i připravit děti na dětský tábor, celkem bylo na táboře 5 vychovatelek na 23 dětí, z toho byly na táboře jako vychovatelky 3 policistky na základě dohody o provedení práce a dvě vychovatelky na základě pracovní smlouvy a všechny tyto vychovatelky měly povinnost mít dohled nad dětmi, v žádném předpisu není uvedeno, kolik má být vychovatelek na počet dětí při koupání, ale svědkyně Mgr. K to vždy organizačně řešila tak, aby byla jedna vychovatelka na 4 děti při koupání), výpověď svědkyně S L (v té době , která uvedla, že dohled nad dětmi na táboře vykonávali všichni, kdo tam byli), pracovní hodnocení (obžalovaná A byla u příslušného dětského domova zaměstnaná od 26.5.2015 do 25.8.2017 na detašovaném pracovišti v , měla velmi dobrý vztah k dětem), obsah SMS zpráv mezi obžalovanou A a příslušným dětským domovem, pracovní smlouva uzavřená mezi obžalovanou Mgr. O A a , ve které je mimo jiné uvedeno, že obžalovaná A je přijímána na práci vychovatelky v dětském domově a souhlasí s tím, že bude v případě potřeby zaměstnavatelem vyslána na pracovní cestu, je povinna zúčastňovat se se svěřeným kolektivem letních táborů dle požadavků vedení (to, že byla povinna zúčastnit se předmětného tábora a věděla o tom, vyplývá z obsahu jejích SMS zpráv, kdy vyžadovala podrobnější informace o pobytu a o tom, co si má na tábor připravit), mezi její pracovní povinnosti patřilo mimo jiné pečovat o své svěřence, nikdy nenechat své svěřence bez dozoru a v případě jiné činnosti požádat o dozor dalšího přítomného vychovatele, byla plně odpovědná za bezpečnost dětí.

Stejnou pracovní smlouvu měla uzavřenou i Mgr. L K (dříve T).

O tom, že povinnost dbát na bezpečnost a zdraví dětí v předmětnou dobu vyplývala ze zaměstnání obžalované B, svědčí zejména výpověď svědkyně Mgr. R K (, která uvedla, že obžalovaná B byla v předmětné době její zaměstnankyní, která se jako vychovatelka účastnila předmětného dětského tábora organizovaném městskou policií v rámci dohody o provedení práce, která byla uzavřena v rámci zajištění větší bezpečnosti a dozoru nad dětmi na táboře – o tom, s kým budou dohody o provedení práce z policistů uzavírány, rozhodovala paní L, s obžalovanou B byla takováto dohoda uzavírána poprvé, celkem bylo na táboře 5 vychovatelek na 23 dětí, z toho 3 policistky byly vychovatelky na základě dohody o provedení práce a dvě vychovatelky na základě pracovní smlouvy a všechny tyto vychovatelky měly povinnost mít dohled nad dětmi) a dohoda o provedení práce uzavřená dne 4.7.2017 mezi obžalovanou B a , ve které je mimo jiné uvedeno, že obžalovaná B je přijímána na práci vychovatelky na pobytu dětí na (92 hodin) v době od 9.7.2017 do 16.7.2017, mezi její pracovní povinnosti patřilo mimo jiné dodržovat všechny bezpečnostní předpisy a děti předem o bezpečnostních pravidlech poučit, dále pečovat o děti, nikdy nenechat děti bez dozoru a v případě jiné činnosti požádat o dozor dalšího přítomného vychovatele, byla plně odpovědná za bezpečnost a zdraví dětí.

Stejnou dohodu o provedení práce měly uzavřené i S L (tato to ve své výpovědi jako svědkyně potvrdila a uvedla k tomu, že na tábor nemohly jet s dětmi jen dvě vychovatelky z dětského domova, z domova neměli možnost poslat více zaměstnanců a proto bylo třeba, aby

danou dohodu podepsali kvůli počtu dětí na táboře i někteří ze zúčastněných policistů, odpovědnost za děti měli mít i vychovatelky z dětského domova a takto informovala své podřízené: obžalovanou B a A P s tím, že povinností vyplývající z podepsané dohody bylo hlavně dohlížet na bezpečností dětí, na to, aby se dětem nic nestalo, na děti však dohlíželi i kolegové, kteří předmětnou dohodu nepodepsali, ústně bylo dohodnuto s ředitelkou dětského domova, že za účast policistů jako vychovatelů na táboře nebude fakticky nárokována odměna, obžalovaná B byla na táboře poprvé) a A P (tato tuto skutečnost ve své svědecké výpovědi také potvrdila a uvedla k tomu, že dohoda se týkala toho, že měla na táboře vykonávat funkci vychovatelky stejně jako S L a obžalovaná B).

Z těchto skutečností bez důvodných pochybností soud dospěl k závěru, že obě obžalované měly v danou dobu povinnosti vyplývající z jejich zaměstnání pečovat o děti na táboře po celou dobu trvání konání tábora (tedy i o nezletilou a dbát na její bezpečnost a zdraví), čehož si musely být obě obžalované na základě uzavřených smluv vědomy.

Z dopisu obhájce obžalované B JUDr. Sobotky soud zjistil, že částky ve výši 8.446,-Kč jako odměny dle dohody o provedení práce ze dne 4.7.2017 se obžalovaná B vzdala (toto potvrdila ve své výpovědi i svědkyně Mgr. R K , která k tomu uvedla, že i v předchozích letech se příslušní policisté vzdávali odměn za tuto práci, takže se odměny neproplácely).

Je zřejmé, že si všechny policistky, které danou dohody o provedení práce vychovatelky, musely být vědomy, že účelem podepsání této dohody je zajistit dostatečný dozor na předmětném dětském táboře vzhledem k počtu zúčastněných dětí a že tím na sebe berou odpovědnost za bezpečnost a zdraví těchto dětí po dobu konání dětského tábora a že tyto tři policistky (včetně obžalované B) měly stejná práva (že se práva na odměnu za tuto práci policistky běžně vzdávaly a nepředpokládalo se tak její vyplacení, nemůže mít na platnost uzavřených dohod žádný vliv, neboť bez vzdání se tohoto nároku by jim byla odměna uhrazena) a povinnosti jako vychovatelky příslušného dětského domova (toto bylo evidentní z obsahu předmětných smluv a z výpovědi svědkyň vyplývá, že věděly o tom, že dohled nad dětmi mají povinnost vykonávat a že smlouvu podepisují právě proto, aby bylo osob vykonávajících dohled nad dětmi více).

Na to, aby jakákoliv osoba dohlížela na děti, není potřeba pedagogické vzdělání, takový dohled mohly dle posouzení soudu provádět i policistky (ostatně v jejich náplni práce je běžně dozor nad bezpečností a zdraví osob v příslušném městě, tudíž náplň práce na dětském táboře zase natolik odlišná nebyla).

Stejně tak muselo být zřejmé obžalované Mgr. A i její kolegyni K , že do jejich pracovních povinností patří dohled nad bezpečností a zdravím dětí na předmětném dětském táboře, na který jely zejména proto, aby na děti dohlížely zejména co se týče jejich zdraví (to ostatně sama obžalovaná Mgr, A ve své výpovědi potvrdila).

Soud provedl jako důkaz i zprávy Pedagogicko – psychologické poradny Středočeského kraje, Městského úřadu a , z nich však nezjistil nic podstatného o vině či nevině obžalovaných v dané trestní věci (bylo pouze zjištěno, že nezletilá poškozená byla mezi dětmi v dětském domově oblíbená, dobře spolupracovala, byla společenská a nekonfliktní, těšila ji přítomnost vychovatelek i dalších dětí, neměla žádné výchovné problémy, zdravotně byla v pořádku).

Na základě provedených důkazů bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalované poškozené nezletilé [redacted] z nedbalosti (věděly vzhledem k věku nezletilé, že při zanedbání zvýšeného dozoru nad ní a vzhledem k terénu na místě, kde byla brzy hloubka a strmý břeh, může snadno dojít k utonutí nezletilé, která měla jen dětský nafukovací kruh jako pomůcku do vody, ze kterého lze snadno vyklouznout nebo se z něj překlopit do vody, bez přiměřených důvodů spoléhaly, že takový následek nenastane) způsobily smrt utonutím nezletilé (pokud by dozor nezanedbaly, bylo možné nezletilou [redacted] ještě zachránit) a čin spáchaly proto, že porušily důležitou povinnost vyplývající z jejich zaměstnání. Konkrétně obžalované porušily povinnost jako vychovatelky dbát na bezpečnost a zdraví dětí a porušení těchto povinností obžalovaných bylo v příčinné souvislosti s předmětným tonutím nezletilé [redacted] a jeho následkem (smrtí nezletilé [redacted]) a škodlivý následek tohoto svého jednání obě obžalované měly a mohly předvídat, neboť porušení těchto důležitých povinností má zpravidla za následek nebezpečí pro lidský život nebo zdraví a tedy jejich porušením může snadno dojít k takovému následku.

Obžalované tak naplnily všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1,2 tr. zákoníku a byly proto tímto přečinem uznány vinnými.

Škodlivost činu obžalovaných pro společnost je dána významem chráněného zájmu, který byl trestným činem dotčen a kterým je zejména zájem na ochraně zdraví a života jednotlivce, je snižován osobami obžalovaných, které nebyly v minulosti soudně trestány ani projednávány pro přestupek, dále je snižována tím, že čin byl spáchán z nedbalosti a také okolnostmi činu, kdy došlo sice k nedostatečnému dozoru, nicméně obě obžalované byly na místě činu přítomny a obžalovaná Mgr. A[redacted] měla navíc blízký vztah k nezletilé [redacted].

Na druhou stranu je škodlivost činu obžalovaných pro společnost výrazně zvyšována následky činu, kdy byla způsobena smrt jiné osoby.

Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel soud vzal v úvahu, že škodlivost trestného činu obžalovaných je vyšší, možnosti jejich nápravy jsou však velké vzhledem k tomu, že před spácháním činu vedly řádný život.

Soud vzal také v úvahu poměry obžalovaných, kdy obžalovaná Mgr. A[redacted] je [redacted], zaměstnaná s čistým měsíčním příjmem ve výši cca 20.000,-Kč (zaměstnání u příslušného dětského domova ukončila ke dni [redacted], přestože byla hodnocena jako zaměstnanec kladně) a [redacted], obžalovaná B[redacted] je zaměstnána s čistým měsíčním příjmem ve výši 20.000,-Kč jako městská strážnice, v práci je hodnocena jako průměrný zaměstnanec, je [redacted] a [redacted].

Jako k polehčující okolnosti přihlédl soud k tomu, že k činu se obžalované částečně doznaly a svého činu upřímně litovaly (toto vyplývá u obžalované Mgr. A[redacted] také z čestného prohlášení otce nezletilé poškozené, který mimo jiné uvedl, že „ přijímá omluvu obžalované Mgr. A[redacted], souhlasí se zastavením trestního stíhání vůči ní, ví o tom, že se vždy o dceru příkladně starala“).

Obžalovaným byl na základě výše uvedených skutečností uložen trest odnětí svobody vyměřený v dolní polovině zákonného rozmezí s podmíněným odkladem na přiměřenou zkušební dobu v trvání 2 roků.

Při výměře trestů přihlédl soud zejména k tomu, že obžalované až do spáchání trestné činnosti žily řádným životem a trestnou činnost částečně doznaly.

Uložení peněžitého trestu a trestu zákazu činnosti považoval soud vzhledem k povaze a okolnostem daného přečinu pro obžalované nepřiměřeně přísným potrestáním, proto jim takový trest neukládal.

Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení ve výši 12.685,-Kč. V tomto vzhledem k tomu, že obžalované spáchaly daný trestný čin jako zaměstnankyně příslušného dětského domova, je odpovědný za škodu příslušný dětský domov, proto soud nemohl poškozený její, byť řádně prokázaný, nárok přiznat a odkázal poškozenou s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst.1 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze, a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem, jako obžalovanému. Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odst. 3 tr. řádu. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Příbram 21. prosince 2017

JUDr. Soňa Protivová
předsedkyně senátu